

CYKUTA (1) *sb f*

G sg cykuty.

Sł stp notuje, Cn brak, Linde bez cytatu.

bot. Conium maculatum L.(Rost); cykuta, świnią wesz [cicuta – świnią wesz Mącz 53a, Calep; świnią wesz ziele – cikuta Cn]: A wždybyś sie dowiedział iáko małz żyw być/ y iáko małz poćiwié umrzeć. Nie iáko krowá/ co obiádfzy sie cikuty á odáfzy sie iáko bęben zdechnie we błocie RejZwierc 160.

Synonimy: boleglów, »świnią wesz«.

MM